

Най-после тѣ пристигнали въ Лондонъ. Морякътъ съ сълзи се простилъ съ лъва, който отъ парахода за-
карали право въ звѣрилницата.

Минало много време. Лъвътъ въ звѣрилницата станалъ страшно зълъ; цѣли дни се мѣталъ назадъ-
напредъ въ клетката и понѣкога съ страшно рѣмжение
се нахвърлялъ върху решетката. Всички съ ужасъ слу-
шали това грозно рѣмжение и притежательтъ на звѣрил-
ницата молилъ посетителитѣ да не дохождатъ близу
до клетката на Неро.

Въ неволя.

Но ето единъ празниченъ днь цѣла тѣлпа мо-
ряци дошла въ звѣрилницата да погледа звѣроветѣ.
Между тѣхъ билъ и Джекъ.

— Не се приближавайте до лъва — казалъ при-
тежательтъ на звѣрилницата — той днесъ е много зълъ.

Но Джекъ, безъ да обръща внимание на неговитѣ
думи, съ радостенъ вѣкъ се приближилъ до клетката.